उवाचकृपयाश्लोकत्रयींयथावयंकृतार्थाइत्याह अहोइति आत्मादेहः ॥ ४०॥ गुरोर्निष्कृतंप्रत्युपकारः सर्वेअर्थायस्मात्सआत्मादेहःतस्यार्पणं विनियोगः ॥४१॥ अयातयामानि यातोयामोयस्यपक्वस्यान्नस्यतत् गतसारंभवति तद्वदन्यदपिगतसारंगौण्यावृत्त्यायातयाममित्युच्यते अगत साराणिछंदांसिमत्तोधीयमानानिभवंत्वित्यर्थः ॥ ४२ ॥ इत्थंविधानिएवंप्रकाराणिअनेकानिवृत्तानिकिंत्वयास्मर्यंतइतिशेषः फलितमुपसंहर तिगुरोरिति ॥ ४३ ॥ अस्माभिःकिमनिर्वृत्तमसंपन्नंयेषामस्माकंभवतासहवासोऽभूत् ॥ ४४ ॥ भवतस्तुसर्वमेतद्विडंबनमात्रमित्याह यस्येति

अहोहेपुत्रकायूयमस्मदर्थेतिदुःखिताः ॥ आत्मावैप्राणिनांप्रेष्ठस्तमनादृत्यमत्पराः ॥ ४० ॥ एतदेवहिस च्छिष्यैःकर्तव्यंगुरुनिष्कृतम् ॥ यद्वैविशुद्धभावेनसर्वार्थात्मार्पणंगुरौ ॥४१॥ तुष्टोऽहंभोद्विजश्रेष्ठाःसत्याः संतुमनोरथाः॥ छंदांस्ययातयामानिभवंत्विहपरत्रच ॥४२॥ इत्थंविधान्यनेकानिवसतांगुरुवेश्मसु॥ गु रोरनुग्रहेणैवपुमान्पूर्णःप्रशांतये ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणउवाच किमस्माभिरनिर्वृत्तंदेवदेवजगद्गुरो॥ भ वतासत्यकामेनयेषांवासोगुरावभूत् ॥ ४४ ॥ यस्यछंदोमयंब्रह्मदेहआवपनंविभो॥ श्रेयसांतस्यगुरुषु वासोऽत्यंतविडंबनम् ॥४५॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेअशीतितमोऽध्यायः॥८०॥ ॥७॥ श्रीशुकउवाच सइत्थंद्विजमुख्येनसहसंकथयन्हरिः॥ सर्वभूतमनोऽभिज्ञःस्मयमानउवाचतम् ॥ १॥ ब्रह्मण्योब्राह्मणंकृष्णोभगवान्प्रहसन्प्रियम् ॥ प्रेम्णानिरीक्षणेनैवप्रेक्षन्खलुसतांगतिः ॥ २ ॥ श्रीभग वानुवाच किमुपायनमानीतंब्रह्मन्मेभवतागृहात् ॥ अण्वप्युपाहृतंभक्तैःप्रेम्णाभूर्येवमेभवेत् ॥ भूर्यप्य भक्तोपहृतंनमेतोषायकल्पते ॥ ३ ॥

छंदोमयंवेदाख्यंब्रह्म तथाश्रेयसामावपनंतदुद्भवस्थानं देहोमूर्तिर्यस्यतस्यतव ॥ ४५ ॥ इतिदशमेटीकायामशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ एकाशीतितमेसख्युर्जग्ध्वापृथुकतंडुलान् श्रियंनिर्मितवानिंद्रदुर्लभांतुतदाश्रमे ॥ १ ॥ संकथ यन् सुखगोष्टीःकुर्वन्सर्वभूतानांमनसोऽभिज्ञः मदर्थंपृथुकानानीयदातुंलज्जितइतिजानन्नित्यर्थः ॥ १ ॥ प्रहसन्क्ष्वेलींकुर्वन् ॥ २ ॥ लज्जया त्वकथयतस्तामपनुदन्नाह अण्वपीतिद्वाभ्याम् ॥ ३ ॥